

ת"פ 33747/05/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

20 דצמבר 2015

ת"פ 33747-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

החלטה וגזר-דין

רקע

1. ביום 22.9.2014 הורשע הנאשם על-פי הודאתו, בריבוי עבירות של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, החל מחודש ספטמבר 2011, שימש הנאשם כמורה למתמטיקה לתלמידי כיתות ג' ו-ה' בבית-ספר יסודי. בתאריכים שונים עובר לחודש פברואר 2011, הוריד הנאשם בביתו באמצעות תוכנות לשיתוף קבצים באינטרנט, שתי תמונות פורנוגרפיות וארבעה סרטים פורנוגרפיים המכילים תמונות תועבה, ובהן דמויות של קטינים וכן דמויות של קטינות בגילאים צעירים מאד מקיימות יחסי מין עם גברים בגירים. באחד הסרטים, נצפים מספר גברים מקיימים יחסי מין בכוח עם קטינה שמנסה להשתחרר מאחיזתם.

יוער כי בדיון הטיעונים לעונש הובהר כי אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם מחק מיוזמתו את התמונות ואת הסרטים האמורים ממחשבו טרם הגעת המשטרה אל ביתו.

2. הצדדים הסכימו כי הנאשם יישלח תחילה להכנת תסקיר שירות מבחן. לפי בקשת הסנגור, שירות המבחן התבקש להתייחס לכוונת ההגנה לעתור לביטול ההרשעה, תוך שהודגש כי אין בכך כדי להביע כל עמדה מצד בית-המשפט בעניין. בהמשך, לפי בקשת המאשימה, הופנה הנאשם גם להכנתה של הערכת מסוכנות.

תסקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הוא כיום בן 33, נשוי ואב לתינוקת בת כ- 10 חודשים.

הנאשם חסר עבר פלילי. הוא שירת שירות צבאי מלא, ולאחר מכן עבד בתחום ההוראה עם נוער וצעירים. במקביל, למד וסיים תואר אקדמי בהוראה. עם חשיפת העבירות בהן הורשע במהלך שנת 2012, הנאשם עזב את תחום ההוראה, ועבד בעבודות שונות. במסגרת זו, הכיר את אשתו לה נישא במרץ 2013. כיום, הנאשם עובד ביחד עם חמו (אבי אשתו) בעסק משפחתי-עצמאי, בתפקיד של מנהל עבודה בחברת בנייה.

בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה - הנאשם הודה בביצוען ומכיר בבעייתיות שטמונה בהן. הנאשם טען כי העבירות חריגות לאורחות חייו, ושלל פעילות אינטנסיבית בצפייה בחומר פורנוגרפי בעל תכנים פדופילים. הנאשם ביטא קושי סביב החשיפה של הפרשה בקהילת מקום מגוריו הקודם, וכן במקום עבודתו לשעבר בתחום החינוך. הנאשם תיאר כי מאז ביצוע העבירות חלף זמן משמעותי במהלכו בנה זוגיות, נישא וכיום הוא אב לתינוקת. הנאשם שלל כל בעייתיות בתחום המיני, שלל משיכה לקטינים או לקטניות, וכן שלל צורך בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא חרדה מעצם הניסיון לבחון עמו את משמעות מעורבותו בעבירות בהן הורשע, באופן שלא אפשר לו פניות רגשית לבחון את שאלת קיומה של בעיה בתחום המיני או צורך בטיפול. קווי האישיות הנוקשים של הנאשם, וכן עמדה הגנתית וחוסמת מצדו, מהווים לדעת שירות המבחן **גורמי סיכון** להישנות התנהגות בעייתית. לצד זאת, שירות המבחן ציין **כגורמי סיכוי לשיקום** את כישוריו האינטלקטואליים והתפקודיים של הנאשם, את יציבותו התעסוקתית, את יכולתו הוורבלית, את ההודאה הקונקרטית בביצוע העבירות, את היותו של ההליך המשפטי גורם התרעתי, ואת המשפחה שהקים.

אשר למישור ההמלצה - בהעדר הבעת נזקקות ויכולת הכרה בבעייתיות בתחום המין או צורך בעזרה טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה על צו מבחן. כמו כן, שירות המבחן ציין כי לא מצא אינדיקציה להביע עמדה לעניין ביטול ההרשעה. לצד זאת, נוכח היותו של ההליך המשפטי גורם התרעתי ומציב גבולות, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטית ממוקדת, שעשויה לסייע לנאשם בהעלאת המודעות לאחריותו ולסייע בהפחתת הסיכון להישנותה.

4. הערכת המסוכנות מיום 8.10.2015 קובעת כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא **נמוכה**, וזאת מטעמים המפורטים שם.

טיעוני הצדדים להרשעה ולעונש

5. באת-כוח המאשימה, עו"ד טל מושקוביץ, עתרה להותרת הרשעתו של הנאשם על כנה, בנימוק כי תנאיה של ההלכה הפסוקה לביטול הרשעה אינם מתקיימים במקרה דנן. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע ממאסר על-תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם של"צ נרחב, מאסר על-תנאי וקנס כספי. יוער כי באת-כוח המאשימה הפנתה בטיעוניה לאסמכתאות מן הפסיקה.

מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד צבי מנדל, עתר לביטול הרשעת מרשו בגין מכלול הנסיבות לקולא אותן פירט בטיעונו. לגישת הסנגור, מתחם העונש ההולם מתחיל מענישה הצופה פני עתיד. בנסיבות העניין, עתר הסנגור להסתפק בהתחייבות כספית.

הנאשם בדבריו לפני טען כי הוא מבין את חומרת המעשים. הנאשם עמד על הקשיים והמחירים האישיים שחוזה מאז פתיחת החקירה המשטרתית בתיק זה. בין היתר, הנאשם טען כי נאלץ לשנות מקום מגורים, לאחר שביישוב בו התגורר נתפס כפדופיל. כמו כן, הנאשם עמד על כך שפוטר מעבודתו במשרד החינוך, עזב את תחום ההוראה, והפסיק לעסוק בעבודה חינוכית עם ילדים ובני נוער, על-אף האהבה לתחום זה ולמידת תואר אקדמי בו. הנאשם טען כי כיום הוא עובד בחברת בנייה כשכיר, אולם הוא מתכנן בעתיד לעבוד בתחום זה כעצמאי, והרשעה בדין עלולה לפגוע בו. בהתחשב בכך, ביקש הנאשם את התחשבות בית-המשפט.

עתירת ההגנה לביטול ההרשעה

6. הכלל הוא כי משהוכח ביצוע עבירה, יש להרשיע את הנאשם בגינה. הימנעות מהרשעה או ביטולה משמשים חריג, בו יעשה בית-המשפט שימוש רק במקרים בעלי נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על-מנת להיעתר לבקשה שעניינה הימנעות מהרשעה או ביטולה, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני גורמים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

7. **בכל הנוגע למהות העבירות ולנסיבותיהן** - העבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, נועדה להגן על גופם, שלומם ופרטיותם של קטינים. איסור על עצם ההחזקה של פרסומי תועבה בהם מופיעים קטינים, נועד להפחית, ובמידת האפשר אף למנוע, יצירה והפצה של חומר פדופילי למשתמשי הקצה, תוך מיגור התופעה החמורה שעניינה ניצול מיני של קטינים. לכאורה, המבצע עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמות של קטין, עלול לחוש כי ידיו נקיות. דמויות הקטינים מופיעות מעבר למרקע המחשב, ולכאורה הוא עצמו אינו נוטל חלק ישיר בפגיעה בגופם ובנפשם. למעשה, המחזיק פרסום תועבה ובו דמותם של קטינים, יוצר בהתנהגותו תמריץ ומתן גושפנקא לתעשיית המין המפיקה את החומר האמור ומפיצה אותו למשתמשי הקצה. אמת, בנסיבות המקרה דנן, לא נטען כי הנאשם התכוון לשתף או להפיץ את הקבצים האסורים לאחרים. כמו כן, מוסכם כי הנאשם מחק את הקבצים ממחשבו. עם זאת, עצם הורדת הקבצים והחזקתם, פגעה בערכים החברתיים המוגנים שבבסיס העבירות.

בהתייחס לטענת הסנגור לפיה המקרה אינו נושא עמו חומרה מהותית שכן לפי הנטען הצפייה בתמונות ובסרטים אסורים, אינה מהווה כשלעצמה עבירה פלילית, אציין כי הסנגור לא דייק בדבריו בעניין זה. בהתאם לסעיף 214(ב3) לחוק העונשין, העבירה הפלילית חלה לא רק על המחזיק חומר תועבה ובו פרסום דמותו של קטין, אלא גם על מי שצבר פרסום כאמור אף מבלי להחזיק בו (למעט החזקה או צריכה באקראי ובתום לב). כך הוא הדבר, על-מנת להגן על קטינים מפני ניצול מיני, לרבות בדרך של מניעת שימוש-קצה על-ידי צרכנים כמבואר לעיל.

בהתחשב בכל אלה, אני סבורה סוג העבירות בהן עסקין, טיבן וחומרתן, מקשים על הימנעות מתיוגו של העושה בתווית פלילית. אזכיר כי הנאשם הורשע בריבוי עבירות לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, שכן נתפסו ברשותו מספר תמונות וסרטים פורנוגרפיים, בהם דמויות של קטינים וקטינות בגילאים צעירים מאד עם תכנים מיניים. הווה אומר- אין מדובר בהחזקה של קובץ יחיד. זאת ועוד; אחד מהסרטים כלל שימוש באלימות מינית בוטה כנגד קטינה. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש ליתן משקל משמעותי לשיקולים של הלימה, גמול והרתעת היחיד והרבים. עמדה זו נתמכת בפסיקתם הברורה של בתי-המשפט בערכאות השונות (ראו והשוו: רע"פ 3890/09 מור נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 17.5.2009) מפי כב' השופט לוי; ע"פ (מחוזי מרכז) 756-01-08 פולק נ' מדינת ישראל (28.5.2008); ת"פ (שלום עכו) 21855-07-09 מדינת ישראל נ' אידלוביץ (24.5.2010); ת"פ (שלום ים) 53529-07-10 מדינת ישראל נ' מירסקי (8.10.2013)).

8. **אשר לתנאי הנוסף שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם** - לא נעלמו מעיניי מכלול הנסיבות לקולא במקרה דנן, כפי שעוד יפורטו להלן. זאת ועוד; ברי כי כל הרשעה של נאשם שהנו חסר עבר פלילי, אינה מיטיבה עמו וכרוכה בפגיעה אישית ותדמיתית. אולם בכל אלה לא סגי. בפסיקתו של בית-המשפט העליון נקבע כי לצורך ביטול הרשעה בדין, הנטל על ההגנה להוכיח כי הרשעת הנאשם תוביל לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, תוך ביסוס טענה זו בתשתית ראייתית מתאימה (ראו למשל: דברי כב' השופט שהם ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 והאסמכתאות המובאות שם (10.11.2014)). עוד נפסק כי: "...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד" (ראו: רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.1.2013)).

במקרה דנן, הנאשם עזב את תחום ההוראה לאחר שפוטר ממשד החינוך. בשנים האחרונות עובד הנאשם כמנהל עבודה שכיר בחברת בנייה משפחתית, ומתפרנס למחייתו. כאמור, הנאשם טען בדבריו לפני כי בעתיד יתכן שירצה לעסוק כעצמאי בתחום הבנייה, והרשעה בדין עלולה לפגוע בכך. דא עקא, טענה זו הועלתה באופן ערטילאי וסתמי. אין בכוחה להצדיק צעד יוצא-דופן של ביטול הרשעה. יוער כי גם שירות המבחן ציין בתסקירו כי לא מצא אינדיקציה להביע עמדתו לענין ביטול ההרשעה.

9. אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים האמורים, בקשת ההגנה לביטול ההרשעה נדחית, והרשעת הנאשם נותרת על כנה. הנסיבות לקולא עליהן עמדו הנאשם ובא-כוחו בדיון לפניי, תקבלנה ביטוי במסגרת גזירת הדין.

מתחם העונש ההולם

10. בפסקה 7 לעיל, עמדתי על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות, ואיני רואה לשוב על הדברים.

11. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת - אומר כי עסיקנ בעבירת עוון, שהעונש המרבי הקבוע לצדה בחוק הוא מאסר שנה. בחינת הפסיקה מלמדת כי בגין עבירה של החזקת פרסום תועבה כאשר היא עומדת לבדה ללא עבירות נוספות, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, דרך מספר

חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל ממש (ראו: רע"פ 1286/12 גורביץ' נ' מדינת ישראל (16.2.2012); עפ"ג (מחוזי מרכז) 38718-04-13 בראוסוב נ' מדינת ישראל (25.6.2013); ע"פ (מחוזי חיפה) 2359/07 דרייב נ' מדינת ישראל (20.9.2007); ת"פ (שלום ים) 4118/09 מדינת ישראל נ' וילנר (31.10.2012); ת"פ (שלום חיפה) 44261-05-10 מדינת ישראל נ' שפרבר (23.1.2011); ת"פ (שלום עכו) 21855-07-09 מדינת ישראל נ' אידלוביץ (24.5.2010); ת"פ (שלום פ"ת) 2347-07 מדינת ישראל נ' טסליה (31.3.2009)).

12. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בפגיעה בערכים החברתיים המוגנים; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן; וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה כמפורט לעיל; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע מהטלת ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מספר חודשי מאסר בפועל. לא מצאתי לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

13. לצורך קביעת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחומרה, נתתי משקל לכיעור העבירות ולצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים בגין. כמו כן, שמתי לנגד עיני את גורמי הסיכון עליהם עמד שירות המבחן בתסקירו.

לקולא, ראיתי ליתן משקל לנתונים הבאים: ראשית, הנאשם הודה ונטל אחריות. שנית, הנאשם הביע חרטה על מעשיו. שלישית, הנאשם חסר עבר פלילי. רביעית, הערכת המסוכנות המינית בעניינו של הנאשם היא נמוכה. חמישית, מאז ביצוע העבירות חלף זמן ניכר (למעלה מארבע שנים). במהלך תקופה זו, הנאשם לא ביצע כל עבירה נוספת. זאת ועוד; הנאשם עשה כבדת-דרך והוא נמצא כיום בשלב אחר בחייו האישיים, לאחר שהחליף את מקום עבודתו וכן הקים משפחה בישראל. לבסוף, נתתי דעתי למחירים האישיים שהנאשם חווה בגין ביצוע העבירות נשוא תיק זה, כמפורט בסוף פסקה 5 לעיל.

באיוון בין מכלול השיקולים, ראיתי לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש ולהסתפק בענישה קונקרטי וממוקדת בדמות קנס כספי וכן מאסר מותנה הצופה פני עתיד. בקביעת שיעור הקנס ראיתי להתחשב בחומרת העבירות ובצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים בגין; ולצד זאת את העובדה כי הנאשם מפרנס משפחה צעירה.

סוף דבר

14. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לעבור עבירה בה הורשע או עבירת מין מסוג כלשהוא.

ב. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.2016 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ככל שקיימת הפקדה בתיק, ניתן לקזז את הקנס מתוכה, בכפוף לבדיקת המזכירות כי אין מניעה שבדין לכך. הוסבר לנאשם כי עליו לברר את מצב הדברים במזכירות.

ג. ככל שנותר צורך בכך, הסרטים יושמדו.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.